

Che har mycket att säga vår tid

Atilio Boron/EB

På seminariet *Che och den Bolivianska revolutionen* framhöll den argentinska statsvetaren Atilio Boron det oskattbara arvet efter Che och uppmanade alla att återvinna dess lärdomar. Che ska inte ses som en symbol för förgången tid, utan som en som har mycket att säga i vår tid. I samtalet om Ches ekonomiska tankevärld och övergången till socialism, internationalism, den antiimperialistiska kampen och "den nya människan", sa Boron angående behovet av att stärka vänsterpartierna i Latinamerika:

"Många håller med Che om att ett socialistiskt program måste vara allomfattande ekonomiskt, politiskt och kulturellt med sikte på att bygga ett nytt samhälle för en ny mänsklighet."

Boron varnade för det pågående imperialistiska motangreppet mot de progressiva krafterna och tog som exempel kuppen i Brasilien mot Dilma Rousseff och högerns seger i Argentina. Och påminde om Ches påpekande om imperialismen, att den för varje dag blir vildsintare och grymmare, beredd att krossa hela folk för att hävda sin vilja. Något som det senaste årtiondet tydligt visat.

Boron varnade även för hur USA nu också försöker göra sig av med Bolivias president Eva Morales, i samarbete med sitt redskap Luis Almagro, generalsekreterare för OAS, för att stoppa ett möjligt återval av Evo Morales, som lyckats bedriva en socialistiskt inspirerad politik sedan 2006.

"Att detta land, som åts upp av inflationen, den högsta i Latinamerika, som bröt sönder landets produktiva struktur och hela ekonomin, idag är ett av Latinamerikas mest ekonomiskt stabila hade inte många trott. De vill bli av med honom, han utgör ett dåligt exempel.

Mellan 1985 och 2005 växade MNR (Revolutionära nationella rörelsen) och MIR (Revolutionära vänster-rörelsen) och ADN (Demokratisk Nationalistisk Handling) vid makten i olika koalitioner i parlamentet.

Nu kräver de, som hade regeringsmakten i 20 år, maktskifte oavsett valutgång, de hävdar den grundlagsbestämmelse som i USAs efterföljd förbjuder folket att välja om en president mer än en gång. Detta mönster som USA påfört Latinamerika är ett effektivt hinder för långvarig stabil folklig maktutövning.

Sedan 2006 följer Bolivia en väg för social, politisk och ekonomisk förändring, med målet att inte längre vara ett av Sydamerikas fattigaste länder, utan växa till ett självbestämmande, oberoende land som leder den ekonomiska tillväxten.

Regeringspartiet MAS – Rörelsen för socialism – hävdar att Morales är den enda som kan vidmakthålla den samhällsliga och ekonomiska stabiliteten och har därför lagt fram ett krav till Grundlagsdomstolen att förklara 5 paragrafer i Vallagen icke grundlagsenliga, eftersom de begränsar vilka som får kandidera i val till statsöverhuvud,

regering och regionala styrelser.

Det har fått OAS' generalsekreterare att tillsammans med den bolivianska högern rikta sitt artilleri mot Evo Morales.

Men Almagro har absolut ingen röst i en fråga som denna, den ligger inte inom hans ämbetsområde. Det handlar helt enkelt om en skamlig inblandning i Bolivias inre angelägenheter. Almagro är en simpel USA-lakej.

I dagarna har Bolivias regering och lagstiftande församling till OAS' ständiga råd anmält uruguayaren Almagros inblandning och krävt att han ska ändra sin hållning som kränker staternas självbestämmande.

De fruktar president Evo, för de vet hur enormt populär han är för den förändring Bolivia har genomgått på bara 10 år. Jag har känt detta land i över 50 år och hade aldrig kunnat föreställa mig den förändring som ägt rum under de senaste åren."